

ಹೋಲಿಕೆ ಎಂಬ ಮುಸಿ

ಗೆಲುವಿಗೆ ನೂರಾರು ದಾರಿಗಳು
ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಪೋಷಕರಿಗೆ
ಇದ್ದಾಗಷ್ಟೇ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ
ಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದು
ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

■ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ

ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವ, ಯಶಸ್ವಿನತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಒಂದು ತೂಕ ಹೆಜ್ಜೆ ಋಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರರ ಮಕ್ಕಳು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದಾಗ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಎಂದವರಿಗೆ ಅನಿಸದೇ ಇರದು. 'ಅವರನ್ನು ನೋಡು, ಎಷ್ಟೊಂದು ಓದುತ್ತಾರೆ, ಒಳ್ಳೆ ಅಂಕ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ... ನೀನೂ ಅವರ ನೋಟ್ಸ್ ನೋಡಿಕೊ, ಅದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿದರೆ ನಿನಗೂ ಅಂಕಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಬರಬಹುದೇನೋ' ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವುದುಂಟು.

ಮೇಲಿನ ಮನೆ ಶೈತಾ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ಮಗಳು ಶ್ರೀನಿಧಿಗೆ ಕಿವಿಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು: 'ನಿನ್ನ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಫಸ್ಟ್ ಬರುವ ಸಹಪಾಠಿಯ ಜೊತೆಗೇ ಕುಳಿತುಕೋ. ಅವರ ನೋಟ್ಸ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ನೋಟ್ಸ್ ಕೂಡ ಬರೆಯುತ್ತಿರು. ಅವಳಂತೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕ ತೆಗೆಯುವುದು ಹೇಗೆಂದು ನಿನಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಓಲೈಸುವ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದನೇ ತರಗತಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀನಿಧಿಗೋ, ಒಂದೇ ಕಡೆ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಕ್ಲಾಸ್‌ರೂಂ ಪಾಠವು ಸ್ವಲ್ಪ ದೀರ್ಘವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಟೀಚರ್ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕ್ಯಾರೇ ಅನ್ನದೇ, ಅಲ್ಲಿಂದೆದ್ದು ಹೋಗಿ ಬುತ್ತಿಯ ಮುಚ್ಚಳ ತೆರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಟೀಚರ್ ಮತ್ತೆ ಅವಳನ್ನು ತರಗತಿಯ ವಾತಾವರಣದೊಳಗೆ ಕರೆತಂದು, ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕುಚೀಯನ್ನಿರಿಸಿ, 'ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೋ' ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅವಿಚಿಟ್ಟು 'ಜಾಣಮರಿಯ ಹಾಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರು' ಎಂದರೆ ಶ್ರೀನಿಧಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಜಾಣ್ಮೆ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲ ಅಮ್ಮಂದಿರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ

ಅಂಕಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದಾಗಲೂ ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಒಂದೇ ಮಾತು: 'ಅಮ್ಮ ಭಾರೀ ಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್. ಯಾವಾಗಲೂ ಓದು ಓದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ'. ಇಂಥ ಮಾತು ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲ, ಅಮ್ಮಂದಿರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಂಕಗಳ ಬೆಂಬತ್ತುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಅಂಕಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರು ಮತ್ತೇನನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಯಶಸ್ಸಿನ ಮಾನದಂಡವಾಗಿ ಅಂಕಗಳು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇರುತ್ತವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಮ್ಮಂದಿರು ಅಂಕಗಳ ಬೆಂಬತ್ತುವಂತೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವುದೇ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ, ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಲಿ ಎಂಬ ಆಶಯ ಅಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ಜೀವನವನ್ನು ಸಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತಾಗಲಿ ಎಂಬುದಷ್ಟೇ ಅವರ ಕಳಕಳಿಯ ಹಿಂದಿರುವ ವಾಸ್ತವ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೇನು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ, ಅಂಕಗಳನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತುವ ಓಟಕ್ಕೂ ಬ್ರೇಕ್ ಬೀಳಬಹುದೇನೋ.

ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಸಮರ್ಥವಾದ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ತಹತಹದ ಫಲವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕ ತೆಗೆಯುವಂತೆ ಅಥವಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರ. ಆದರೂ ತುಟಿ ಮೀರಿ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರತೀ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಫಲಿತಾಂಶಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕುತೂಹಲ ಇತರ

ಮಕ್ಕಳ ಫಲಿತಾಂಶದ ಮೇಲೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಉತ್ತಮ ಅಂಕ ಪಡೆಯುವ ಮನಸ್ಸು ಬರಲಪ್ಪಾ ಎಂದು ದೇವರಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಅವರ ಓದಿಗೆ ಪ್ರೇರಣಾದಾಯಿ ಆಗಿರಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ತೋರಿಸಿ, 'ನೋಡು, ಹಾಗೆಯೇ ಓದಬೇಕು, ಅವರಂತೆಯೇ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು' ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಹೇಳುವ ವೇಳೆಗೆ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರೊಡನೆ ಕಂಪೇರ್ ಮಾಡಬಾರದಿತ್ತು ಎಂಬ ಆಳುಕೂ ಮೂಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಯಾವಾಗ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೋ, ಆಗ ಅವರ ಸಾಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೃಪ್ತಿಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ-ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದಷ್ಟೂ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯ ಮೂಲಮಂತ್ರಗಳೆಂದರೆ 'ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆ'ಗಳು. ಅಂಕ ಗಳಿಕೆಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರೊಡನೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾಗಿರುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಅವರು ಎದುರಿಸುವ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಸೋಲುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಬದುಕೇ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು ಎಂಬಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಗೆಲುವಿಗೆ ನೂರಾರು ದಾರಿಗಳಿವೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವತಃ ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಳಿಕವಷ್ಟೇ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in